

O materiálech aneb cesta do nitra krystalové mříže

Doc. RNDr. František Chmelík, CSc.

Katedra fyziky materiálů, Universita Karlova, Matematicko-fyzikální fakulta Ke Karlovu 5, 121 16 Praha 2, Česká republika Požadované vlastnosti strukturních materiálů

Nízká hustota Mikrostrukturní stabilita Pevnost (mez kluzu, mez pevnosti) Tažnost (schopnost tváření) Vysoké tlumení Schopnost absorbovat energii při impaktu Korozivzdornost Speciální požadavky

PŘEHLED ZÁKLADNÍCH MATERIÁLŮ PRO STRUKTURNÍ APLIKACE

Kovové materiály

- Materiály na bázi Fe (železa a oceli, obsah C a dalších legur, termomechanické zpracování).
- Al a slitiny (vytvrditelné, nevytvrditelné)
- Ti a slitiny
- Slitiny na bázi Mg
- Cu a slitiny (mosazi, bronzy)
- Materiály pro speciální aplikace (pájky bez Pb, intermetalika, ušlechtilé kovy, ochuzený uran, kovová skla, amorfní kovové materiály, kovové pěny) apod.

Hybridní materiály

• Kompozity, typicky kovová matrice a nekovová zpevňující fáze (např. SiC-Al)

Nekovové materiály

- Skla
- Keramiky
- Polymery
- Dřevo
- Hybridní materiály (kompozity, např. plast a skleněná vlákna apod.)

MECHANICKÉ VLASTNOSTI KOVOVÝCH MATERIÁLŮ

PRO STRUKTURNÍ APLIKACE

ELASTICITA, PLASTICITA A LOM

Schéma pružné (elastické) a trvalé (plastické) deformace

Plasticita a superplasticita Al-4.5%Mg-0.2%Zr-0.2%Sc

Křehký lom – nízké teploty

Náhlý přechod mezi křehkým a tvárným lomem

Lom v oceli

Tvárný lom – vyšší teploty

ALOHA AIRLINES, FLIGHT 243 BOEING 737-200, NEAR MAUI, HAWAII APRIL 28, 1988

Příčinou poškození únavová trhlina v trupu letadla

Vlakové neštěstí u Eschede, Dolní Sasko, Německo 3.6. 1998

Příčina: prasklá obruč kola v důsledku únavy materiálu

Deformace kovových materiálů-teoretická pevnost

Skluz rovin krystalu a skluzové napětí v závislosti na posunutí.

Teoretickou pevnost ve smyku perfektního krystalu určil poprvé Frenkel pro jednoduchou pravoúhlou mřížku na obrázku. Smyková síla potřebná k posunutí jedné roviny atomů oproti druhé rovině nacházející se ve vzdálenosti *a* bude periodická, protože pro posunutí x < b/2 kde *b* je vzájemná vzdálenost atomů ve směru smyku, mřížka působí proti aplikovanému napětí, zatímco pro x > b/2 síly v mřížce pomáhají aplikovanému napětí. Nejjednodušší funkce, která má tyto vlastnosti je sinusovka ve tvaru

 $\tau = \tau_m \sin (2\pi x/b) \approx \tau_m 2\pi x/b$

kde τ_m je maximální smykové napětí při posunutí *b*/4. Pro malá posunutí je elastická smyková deformace rovná poměru τ /G z Hookova zákona, kde G je modul pružnosti ve smyku, takže můžeme psát

 $T_{\rm m} = (G/2\pi)b/a$

a vzhledem k tomu, že $b \approx a$, je teoretická hodnota pevnosti ve smyku u dokonalého krystalu řádu G/10 (hliník asi 2600 MPa).

Z provedeného výpočtu vyplývá, že krystaly by měly být značně pevné a obtížně deformovatelné, ale zjevnou vlastností reálných monokrystalů je jejich měkkost, ze které vyplývá, že kritické smykové napětí pro dosažení skluzu je velmi malé (hliník – jednotky MPa). Tento rozpor mezi teoretickou a experimentální pevností krystalu lze vysvětlit tím, že atomové roviny po sobě vzájemně neklouzají jako pevná tělesa, ale skluz začne v určité ohraničené oblasti v rámci struktury a následně se postupně šíří dále zbytkem příslušné roviny.

Obecně je tedy možné skluzovou rovinu rozdělit na dvě oblasti - oblast, kde už došlo ke skluzu a oblast, která je dosud bez skluzu.

Tento mechanismus je podmíněn přítomností poruch krystalové mříže, zejména čarových nespojitostí (koncept dislokací). Ostatní poruchy mohou průběh deformace významně ovlivňovat.

Poruchy krystalové mříže v kovových materiálech

V rámci každého jednotlivého zrna jsou atomy pravidelně uspořádány v souladu se základní strukturou krystalu, nicméně může docházet k různým odchylkám, které se nazývají poruchy krystalové mříže.

Vakance- intersticiál

Hranice zrn ve slitině Mg

Vrstevná chyba

Precipitáty ve slitině AlLi

Deformace kovových materiálů-koncept dislokace

Mezi deformovanou a nedeformovanou oblastí bude nespojitost. Tato hranice je dislokační čára neboli dislokace.

- Dislokace je čarová porucha
- Dislokace je uzavřená smyčka uvnitř krystalu nebo vystupuje na povrch
- Rozdíl v hodnotě skluzu podél čáry dislokace je konstantní

Obr. Schématická znázornění dislokační smyčky (a),hranové (b) a šroubové dislokace (c)₁₃

Deformace kovových materiálů-koncept dislokace

Atomární struktura hranové dislokace je ukázána na následujícím obrázku zcela vlevo. Dislokaci si můžeme představit tak, že do naříznutého krystalu je vložena polorovina atomů.

Obrázek dále ukazuje, jak se dislokace pohybuje při síle působící na ní v důsledku smykového napětí v rovině skluzu. Polorovina atomů se pohybuje směrem doprava až vytvoří skluzový stupeň znázorněný na povrchu krystalu.

Stejný skluz by vytvořila dislokace vůči této dislokaci negativní, kdy by se pod rovinou skluzu pohybovala polorovina atomů doleva.

Obr. Skluz způsobený pohybem hranové dislokace

<u>Elektronová mikroskopie – pozorování mikrosvěta</u> <u>post mortem, skenovací režim</u>

Rozlišení až 2 nm, zvětšení až 200 000x

Množící se kvasinka, zv. 32 000x

<u>Elektronová mikroskopie – pozorování mikrosvěta</u> <u>post mortem, transmisní režim</u>

Rozlišení až 0,2 nm, zvětšení až 500 000x

Množící se kvasinka - vrstva, zv. 32 000x

<u>Akustická emise – naslouchání mikrosvětu in</u> <u>vivo – během experimentu</u>

Akustická emise je elastické vlnění, které vzniká při lokálních a nevratných změnách (mikro)struktury materiálů. Tyto změny jsou spojeny s uvolněním tepelné a mechanické energie.

AE vzniká při řadě jevů, jako jsou zemětřesení, důlní otřesy, sesuvy půdy nebo var kapaliny v potrubí. Velmi významná je AE při plastické deformaci a porušování materiálů (kovových i nekovových). V kovových materiálech jsou zdrojem AE vznik a pohyb dislokací – tyto jevy můžeme pomocí AE detailně studovat.

Dislokační zdroje AE

<u>3 hlavní dislokační procesy vedou k uvolnění AE:</u>

- Relaxace napěťových polí, která vznikají při vzniku a pohybu dislokací
- Anihilace dislokací
- Akustické brzdné záření (Bremsstrahlung) vznikající při zrychlení nebo zpomalení dislokací

Obr 1

Kolik dislokací se musí pohybovat, abychom detekovali signál <u>AE?</u>

<u>Scruby et al. (1981)</u>: Maximální amplituda posuvu povrchu vzorku U_n v epicentru vybuzená příchodem nejrychlejší (podélné) vlny způsobené simultánním růstem n dislokačních smyček v izotropním materiálu. Autoři předpokládali, že smyčky leží v hloubce D pod povrchem a svírají úhel 45° s normálou k povrchu, a dále, že smyčky rostou konstantní rychlostí v z nulového poloměru do konečného poloměru r:

$U_n = nbrvc_s^2/Dc_L^3$

b je přibližně mřížový parametr, c_L je rychlost šíření podélných vln zvuku a c_S je rychlost šíření příčných vln zvuku.

Pohyb izolované dislokace v běžném polykrystalickém hliníku způsobí posuv povrchu 10⁻¹⁵ m, který nelze detekovat.

Kolektivní pohyb nejméně 100 dislokací je nutný k vybuzení slabého detekovatelného signálu (posuv 10⁻¹³ m, podle studií NBS U.S.A.).

Detekovatelná AE je důkazem kooperativního (nelineárního) charakteru dislokační dynamiky! Dislokace se chovají jako dynamický systém.

Dynamický systém je daná množina prvků, spolu s množinou vazeb mezi nimi navzájem i s okolím.

Dynamický systém: systém, jehož výstup (stav) je závislý nejen na okamžitých hodnotách vstupů (a rychlosti jejich změny), nýbrž i na předcházejících hodnotách vstupů a stavů (paměť).

Nechá se ilustrovat na řadě příkladů včetně společenských jevů.

Dislokace v nezatíženém materiálu – změna konfigurace nemá "globální" následky.

Po zatížení se mohou dostat do stavu, kdy malá změna konfigurace může vyvolat velkou odezvu – lavinovitý pohyb dislokací, puls AE a plastickou deformaci či lom materiálu (**kritický stav**).

Důležitý parametr – vnitřní měřítko systému. Lze ilustrovat na chování sněhových lavinových polí.

Experimentální technika AE

Obr.2: Jednoduchá konfigurace systému pro detekci AE (PC a 19" XEDO jednotka). Obr.3: Piezokeramický snímač AE s vestavěným předzesilovačem.

DAKEL-XEDO, DAKEL-ZD Rpety, CZ

Parametrizace signálu AE

Dva základní typy signálu AE:

Spojitá emise: události s nízkou energií produkované současně velkým počtem zdrojů – signál má náhodný charakter.
Nespojitá emise (burst): vznik elastických vln má lavinový charakter, uvolněná energie může být až o 10-14 řádů vyšší než u spojité emise.

Detekce nespojité emise.

Obr. 3. Digitální zpracování signálu AE

spojité načítání emisních překmitů přes dvě prahové úrovně
efektivní (RMS) napětí AE
spojité načítání událostí AE (volitelná definice události AE)

Základní parametry AE

Absolutní čas příchodu, doba trvání události, max. amplituda, počet emisních překmitů v události AE, čas do maxima, energie AE, frekvenční analýza

Záznam části signálu (osciloskop)

Obr. 4. Měření AE

Zisk předzesilovače 26 dB Celkové zesílení 94 dB Dvě prahové úrovně 730 mV a 1450 mV, RMS šumu na výstupu 46mV. Mrtvá doba 1 ms.

Demonstrace

Návštěva laboratoře elektronové mikroskopie

 Návštěva laboratoře mechanických vlastností – deformační zkouška hořčíkové slitiny s měřením akustické emise